

Пясъчен гуцер *Eremias arguta* (Pallas, 1773)

Eremias arguta deserti (Gmelin, 1789)

A: Steppe Runner; Ф: *Erémias variable*; Н: Steppenrenner;

P: Разноцветная ящурка

Разпознаване (сн. 55). L.tot. около 170 mm. L.corp. при мъжките до 73,5 mm, при женските до 75 mm. Окципиталното щитче (O.) отсъства. Подочното щитче (Sb.) отделено от горния ръб на устата от горночелюстните щитчета (Sl.). Носното щитче (N.) добре диференцирано, загражда носния отвор отпред, отдолу и отзад. Муцуната около носните отвори леко издигната. Коремните щитчета в 14-20 реда. Гърбът сивкав, с лек кафеникав оттенък и с четири надлъжни реда от бели издължени петна, като крайните много често се докосват и формират начупена ивица. Между крайните две редици има черни ъгловати петна. Темпоралните ивици тъмно оцветени и изпъстрени със светли петънца. Коремната страна сивкава или бяла. При младите петната по гърба са слети в шест светли ивици.

Разпространение. От Румънска Добруджа до Югозападна Монголия и Северозападен Китай; изолирани находища в Армения и Северен Иран. Подвидът *E. a. deserti* заема западната част на ареала на вида: до р. Урал на изток и Азербайджан на юг. Най-южното находище на вида е северно от Констанца, на около 50 km от българо-румънската граница.

Вероятно разпространение у нас. Досега не е намиран в страната, въпреки че е възможно да се среща в Североизточна Добруджа.

Местообитание. В Румънска Добруджа видът обитава крайбрежните райони, където се среща предимно по крайморските пясъци с рядка храстова и тревиста растителност.

Биология. При опасност развива голяма скорост на кратки разстояния. За укрития използва храсти, дупки на гризачи или такива, които копае сам. Храни се главно с насекоми.